

[Leif Hermann]

Arne Melchior kom med til Ekstra Bladet, dengang vi foreslog, at man tog spørgsmålet op om offentliggørelse af stævning og svarskrift mod Danmark ved EF-Domstolen, og at vi ville medtage det i vores beslutningsforslag, når vi kom med det her i efteråret. Da sagde hr. Arne Melchior – og nu citerer jeg efter hukommelsen, men jeg er helt sikker på, at det kan findes – at det syntes han var en god idé.

Det er derfor, jeg har stillet mig lidt undrende over for, hvorfor CD i dag lige pludselig ikke synes, at det er en god idé, men med begærlighed griber fat i udenrigsministerens argumentation.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg synes, at udenrigsministeren har ret i, at der også her i Folketinget foregår et skuespil, og der er jo tale om nikkedukker og dukkeførere og meget mere efter udenrigsministerens opfattelse, har jeg forstået. Men igen: Det er perspektivet, det er den dybere forståelse, vi mangler hos udenrigsministeren.

Når det her skuespil er færdigt, så må man herved i salen, og så kan vi skælde ud og kritisere og stemme det ned, og vi kan drage en regering til ansvar. Det kan vi gøre her efter det skuespil, der foregår, efter de armvridninger, der sker. Men når EF's Ministerråd er færdige med at beslutte sig for indholdet af de 12 landes finanslove, herunder Danmarks, så er resultatet færdigt, og så er der ikke mere at gøre. Ingen kan drages til ansvar, ingen bliver draget til ansvar. Der er ikke noget parlamentarisk ansvar. Det er en helt, helt anden situation, og jeg beder faktisk om, at ministeren prøver at forstå den forskellige baggrund for de beslutningsprocesser, herunder hvorfor det er så vigtigt, at vi overfører vigtige dele fra vores parlamentariske liv til EF i det omfang, det kan lade sig gøre.

Jeg forstår, at ministeren i og for sig er indstillet på så meget offentlighed som muligt, og så må vi finde ud af, hvor der mangler offentlighed på områder, hvor den uden skade for Danmarks interesser og for andre landes interesser kan indføres.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det kunne interessere mig at høre, hvad i alverden det er for en situation, hr. Ole Espersen stod her og beskrev, at man i EF – nede i EF,

som hr. Ole Espersen konsekvent siger – træffer beslutninger om den danske finanslov, som vi derefter ikke får lejlighed til at drøfte. Jamen hvad er det for et fantasifoster, der har bemægtiget sig hr. Ole Espersens tankevirkosomhed?

Jeg skal bare minde om, som jeg sagde indledningsvis, at de beslutninger, der træffes, foregår i en større atmosfære af offentlighed og debat i Danmark end i noget andet EF-land. Det gør de i kraft af det Markedsudvalg, vi har, hvor vi forud for beslutningerne drøfter, hvordan de skal være, hvordan vi skal stille os til diskussionen, og hvor vi bagefter drøfter dem i Markedsudvalget, og i de situationer, hvor det kræver danske lovændringer, følger vi normale regler for dansk lovgivning.

Jeg synes, det er noget underligt noget at fremstille tingene, som om der bliver trukket noget ned over hovedet på os, som vi ikke har lejlighed til at drøfte både før og efter. Hvad i alverden er det for en situation, hr. Ole Espersen beskriver her? Den eksisterer ikke i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Har jeg ikke ret i, at der er fortrolighed omkring forhandlingsoplæg i Markedsudvalget? At der er fortrolighed bagefter? At ministrene i Rådet, når de forhandler på grundlag af oplægget, gør det under fortrolige former, bag lukkede døre og derefter forelægger et resultat, der ikke kan anfægtes?

Når det drejer sig om finanslovene, som partiet Venstre vil have inkluderet i de kommende EF-beslutningsprocesser, så er der truffet beslutninger, der i hvert fald gælder et års tid frem. Når det drejer sig om forordninger og direktiver, kan der være tale om lovgivning for os, som binder mange år fremover, og som alene kan ændres ved nye afgørelser i EF.

Jeg synes ikke, at man kan tale om »megen offentlighed« i forbindelse med dette, og man kan slet ikke tale om muligheden for at gøre nogen parlamentarisk ansvarlig, efter at Ministerrådet har truffet beslutning på baggrund af forhandlingsoplæg, der er fortrolige, og hvor vi i øvrigt mener, at oplæggene herfra fortsat bør være fortrolige.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu bliver jeg helt forvirret, for nu er det jo noget helt andet, hr. Ole Espersen står og taler om, end det, han talte om før.